

DIGITAL COMPETENCE FOR SCHOOL ADMINISTRATORS OF CENTRAL BANGKOK AREA UNDER DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

Taksapron KUMMUI¹

1 Department of Educational Administration, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand;
s66561802059@ssru.ac.th (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 18 April 2026

Revised: 23 April 2026

Published: 24 April 2026

ABSTRACT

This study aimed to: 1) examine the level of digital competence of school administrators in the Central Bangkok area under the Bangkok Metropolitan Administration, and 2) compare their digital competence based on gender, age, and work experience. The sample consisted of 278 school administrators and teachers from schools in the Central Bangkok area under the Bangkok Metropolitan Administration during the 2024 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table. Data were collected through a questionnaire, and the data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance (One-way ANOVA). The results found that: 1) the overall level of digital competence of school administrators was at a high level. Among the dimensions, the use of digital media and technology demonstrated the highest mean score. 2) There were no statistically significant differences in digital competence when classified by gender, age, or work experience. The findings can serve as a guideline for planning and developing digital competence policies for educational administrators in the digital era.

Keywords: Digital Competence, School Administrators, Department of Education Bangkok Metropolitan

CITATION INFORMATION: Kummui, T., (2026). Digital Competence for School Administrators of Central Bangkok Area Under Department of Education Bangkok Metropolitan Administration. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 4(4), 19.

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนัก การศึกษากรุงเทพมหานคร

ทักษพร คำมัย¹

1 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา;
s66561802059@ssru.ac.th (ผู้ประพันธ์บทความ)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 278 คน ได้มาโดยวิธีหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2) สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

คำสำคัญ: สมรรถนะดิจิทัล, ผู้บริหารสถานศึกษา, สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

ข้อมูลการอ้างอิง: ทักษพร คำมัย. (2569). สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 4(4), 19.

บทนำ

สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงกำลังก้าวสู่ “ยุคดิจิทัล” ที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทางเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ โดยองค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (นออัลยา สาอุ, 2564) ในบริบทของประเทศไทย การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและก้าวกระโดด รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านดิจิทัล และสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ในการทำงานและการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) แนวคิด “Digital Thailand” จึงมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาดิจิทัลระยะยาวที่เน้นการเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างทั่วถึง การรู้เท่าทันสื่อ และการใช้ดิจิทัลอย่างรับผิดชอบ เทคโนโลยีดิจิทัลจึงไม่เพียงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนองค์กร ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปฐมนิฐฐา มาเชด, 2565) สมรรถนะดิจิทัลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างบูรณาการ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งครอบคลุมการสื่อสาร การจัดการข้อมูล การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในระดับผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะดังกล่าวมีความจำเป็นต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย การพัฒนาระบบงาน และการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” โดยมุ่งพัฒนาครู บุคลากร และผู้บริหารให้มีสมรรถนะดิจิทัล และสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นกลไกหลักในการดำเนินงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2567) เมื่อพิจารณาบริบทของสถานศึกษาความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเป็นประเด็นที่ไม่อาจมองข้าม เนื่องจากผู้บริหารจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่เพียงพอในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์ดิจิทัล มาประยุกต์ใช้อย่างหลากหลาย ทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร การปฏิบัติงานประจำวัน การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การสร้างการทำงานร่วมกันเป็นทีม ตลอดจนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสังคมดิจิทัล จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ว่าอยู่ระดับใดและมีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำข้อมูลการวิจัยไปปรับใช้ในการวางแผน พัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จัดการสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียนและระบบการศึกษาโดยรวมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน

การทบทวนวรรณกรรม

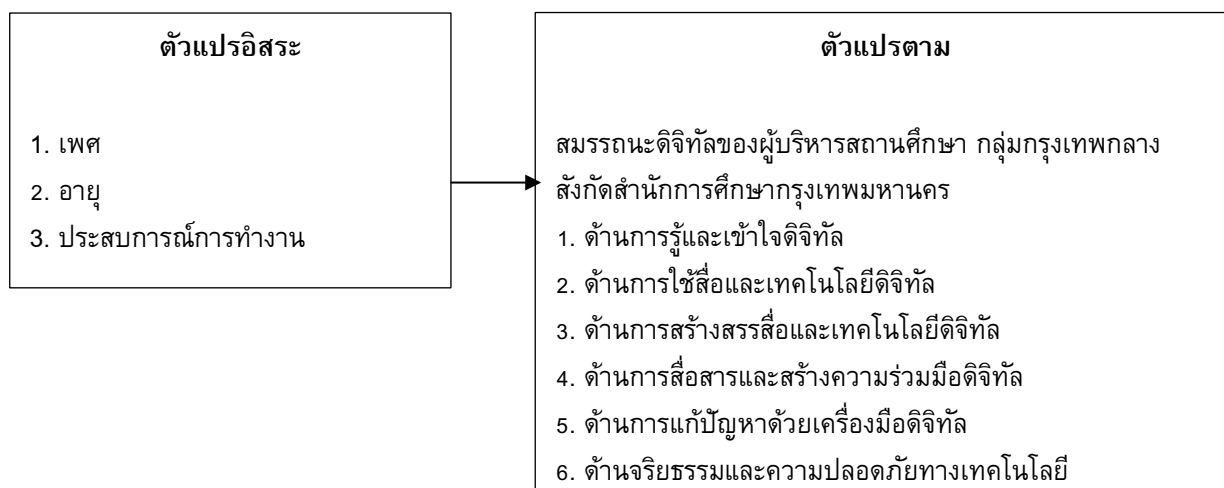
แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

“สมรรถนะดิจิทัล” มีความสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเข้าใจดิจิทัลของประชาชน เพื่อรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทั้งการจัดทำแผนพัฒนาการเข้าใจดิจิทัล การบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผน ตลอดจนการกำหนดมาตรการและกลไกในการพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างทั่วถึงและเหมาะสม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) สมรรถนะถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กร เนื่องจากบุคลากรที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรจะสามารถขับเคลื่อนองค์กรไปในทิศทางที่ดีและเกิดความยั่งยืน (ยวียส มาอยู่, 2566) โดยเฉพาะสมรรถนะดิจิทัลซึ่งเป็นทักษะสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและความทันสมัยของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (สุนันทนา กุศลประเสริฐ, 2565)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้วิจัยและศึกษาเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวไว้หลายหลาก ได้แก่ สัญญา พันพิลา (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อเปรียบเทียบด้วยอายุ และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่ามีความสามารถไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้น กฤษฎาพร ชาพิศ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน และ Ibrahim (2019) ศึกษามาตรฐานสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนในฐานะผู้นำด้านนวัตกรรมการเรียนรู้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีสมรรถนะที่สำคัญ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถในการทำงาน ความมั่นใจในตนเอง รวมถึงทักษะด้านสังคม การสื่อสาร การให้ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กรและขับเคลื่อนนวัตกรรมทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา ตำรา และวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 39 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวน 995 คน (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2567) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การออกแบบการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยได้การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โรงเรียนกลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 278 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 100) โดยแบบสอบถามดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 54 ข้อ จำแนกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล 2) ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล 4) ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล 5) ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล 6) ด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามทั้งด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน และทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) = 0.944

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 278 คน โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม จากนั้นทำการรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าสถิติในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จากการหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นรายด้านและภาพรวม ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูล เพื่อทราบถึงระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 100) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยการหาค่าที (t-test) อายุ และประสบการณ์การทำงาน โดยการหาค่าเอฟ (F-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D.=0.38) เมื่อและหากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า พบว่า ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการสร้างสรรสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล และด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน มีดังนี้

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างสรรสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี โดยเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างสรรสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยี ไม่แตกต่างกัน

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างสรรสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ด้านจริยธรรมและความปลอดภัยทางเทคโนโลยีพบว่าค่า Sig. ในทุกด้านมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้ ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านจริยธรรม และความปลอดภัยทางเทคโนโลยี ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล ด้านการสร้างสรรค์สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ตามลำดับ สำหรับ ด้านการสื่อสารและสร้างความร่วมมือดิจิทัล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วิรากร เจริญเชื้อ (2565) ที่ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล การเปรียบเทียบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ของผู้ให้ข้อมูล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะบริบทในการบริหารสถานศึกษาสามารถเข้าถึงและเข้าใจการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยเทคโนโลยีเป็นเรื่องใกล้ตัวและกลายเป็นเครื่องมือพื้นฐานทั้งในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน แม้จะมีช่วงอายุและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน แต่ระดับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษายังมีความใกล้เคียงกัน เนื่องจากการพัฒนาทักษะดิจิทัลได้ถูกส่งเสริมอย่างทั่วถึงทั้งภายในองค์กรและผ่านการอบรมภายนอก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนัท อัสวมงคล (2568) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษฎาพร ชาพิศร (2566) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการประเมินสมรรถนะดิจิทัลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Hands-on) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารด้วยกัน เพื่อเพิ่มความมั่นใจและความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรขยายผลการอบรมสมรรถนะดิจิทัลที่เป็นมาตรฐานไปยังเขตพื้นที่อื่น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งถัดไปควรศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดอื่นๆ ของกรุงเทพมหานคร หรือเปรียบเทียบระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้เห็นภาพรวมและความแตกต่างของสมรรถนะดิจิทัลในบริบทที่หลากหลาย
2. ควรศึกษาเชิงลึกในรายด้านของสมรรถนะดิจิทัล โดยเฉพาะด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เพื่อหาแนวทางการพัฒนาอย่างตรงจุดและยั่งยืน

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผล การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา และขับเคลื่อนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎาพร ชาพิศร. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร*. สาขา นวัตกรรม การบริหาร การศึกษา และภาวะผู้นำ. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัย นวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น. วารสารบริหารการศึกษา มศว, ปีที่ 20, ฉบับที่ 39, เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2566.
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ.
- ธนัท อัครมงคล. (2568). *สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- นิธัลยา สาอุ. (2564). *การพัฒนาการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล: กรอบสู่ SDGs*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกล ชิง น วิ ต ก ร ร ม , 11(2), 19–29. สืบ คั น จ า ก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/e-jodil/article/view/242466>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปฐมนิฐฐา มาเชค. (2565). *การบริหารองค์กรทางการศึกษาในยุคดิจิทัล*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยวิยส มาอยู่. (2566). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิรากร เจริญเชื้อ. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช วิทยาลัย.
- สัญญา พันพิลา. (2562). *ความสามารถด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุนันทนา กุศลประเสริฐ. (2565). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับ พลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2567). *นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. กรุงเทพฯ: สืบค้นจาก <https://ops.moe.go.th/policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- Ibrahim Bafadal. (2019). *Standards of competency of Head of School Beginners as Leaders in Learning Innovation*. Advances In Social Science, Education and Humanities Research, 382: p.13.
- Krejcie, R. & Morgan, D. 1970. "Determining sample sizes for research activities." *Educational and Psychological Measurement* 30: 607-610.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2026 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).